

opnår nogle konkrete besparelser, frem for at folk skal ud og investere alverden i nyt udstyr.

Med disse forholdsvis forbeholdne bemærkninger vil vi afvente, om lovforslaget stadig har den samme form, når det skal til tredje behandling. Vi håber, at nogle af de synspunkter, som bl.a. jeg har gjort gældende på vegne af Frihed 2000, kan finde vej til lovforslagets tekst, og i givet fald kan vi naturligvis støtte forslaget. Men hvis det ikke bliver tilfældet, vil vi ikke kunne støtte det.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil også ved dette punkt sige tak til ordførerne for deres indlæg.

Det er en vigtig del af vores energireformtale at sikre en så effektiv udnyttelse af vores energiressourcer som overhovedet muligt. Men det er ikke det eneste middel, man kan ikke sige, det kan erstatte alle andre, for der findes ikke nogen universalløsning på dette problem.

Vi skal have såvel det centrale som det lokale involveret og engageret. Vi skal have en særlig rolle for besparelser inden for det offentlige, vi skal udnytte de ordninger, vi har, både i husholdningerne og i de private virksomheder, og vi skal navnlig udføre en helstøbt indsats, hvor vi får den størst mulige besparelse for de færrest mulige penge.

Der er stærkt delte meninger her i forsamlingen om forsynings- eller netselskabernes rolle og de lokale udvalg. Jeg deler ikke den pessimisme, som flere har givet udtryk for. Jeg tror, at de lokale netselskaber vil være en god partner for grønne organisationer, for kommunerne og for engagerede mennesker, når det gælder om at sikre energibesparelser. Jeg tror også, at Elsparefonden ved sin fortsatte virksomhed vil kunne virke inspirerende for de lokale udvalg, ligesom jeg også håber, at myndighederne, forskningen, udviklingen og inspirationen fra andre lande vil kunne bidrage.

Det lovforslag, vi her taler om, er en ramme-lov, og det vil sige, at den opstiller en række myndighedsstrukturer og målsætninger. Men det er selvfølgelig det levende liv, der vil afgøre, om det bliver en god lov, eller om det ikke bliver en god lov. Jeg er dog overbevist om, at det er et virkelig godt lovforslag, og jeg kan love, at regeringen i forbindelse med den første redegørelse, der kommer her til efteråret, vil sætte så meget kød på skelettet, som det overhovedet er muligt. Vi vil også være meget op-

taget af at lytte til, hvad der bliver sagt til os under udvalgsarbejdet.

Det er jo ikke en afsluttet proces, når vi er færdige med forslaget og det er vedtaget. Vi må hele tiden samarbejde om at gøre det bedst muligt. Energibesparelser kommer til at spille en nøglerolle i fremtidens energipolitik, og jeg kan love et positivt samarbejde med udvalget og senere hen med partierne bag forliget, når det skal udmøntes i praksis.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Vil miljø- og energiministeren ikke godt tage stilling til det, der er en kendsgerning mange steder, nemlig at de kollektive forsyningselskaber er kommunalt ejede? Der er et kommunalt elselskab, der er et kommunalt engagement som interessant i gasselskabet, og der er et kommunalt ejet varmeselskab, og hvem er det, der skal sidde i disse lokale udvalg og have en frugtbar diskussion med kommunen? Det bliver jo kommunale embedsmænd, der kommer til at sidde et eller andet tilfældigt sted og diskutere med hinanden.

Man taler om forbrugere osv. ude i de små samfund, men det er jo meget få steder, man i virkeligheden har den bredde, fordi man er tilbageholdende med at få fjernet det kommunale ejerskab. Det bliver ikke andre end kommunale afdelinger og kommunale forvaltningsenheder, der kommer til at sidde omkring bordet, og hvis man er heldig, dukker der en enkelt repræsentant for Greenpeace eller Noah op til møderne, og så er den ikke længere. Hvad er det, man får ud af at holde sådan nogle møder?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det er interessant, at hr. Kim Behnke siger det, for kommunernes vigtigste kritik mod lovforslaget er, at de har alt for lidt at skulle have sagt, og at netselskaberne – det gælder på både el- og varmesiden og for den sags skyld også på gassiden, men det er især el- og varmesiden, som er interessant i denne forbindelse – kommer til at dominere.

Jeg tror, vi får et frugtbart miljø, og jeg vil godt nævne et eksempel: Der er en kommune i Danmark, hvor man har et fælleshus. Her sidder netselskabet, den kommunale tekniske forvaltning, kommunens grønne kontor og energi- og miljøkontoret i det samme hus, og det hus har et miljø omkring sig, hvor man hele tiden samarbejder med teknisk ekspertise om nye